

UR DE CALDEA

Restes del gran zigurat d'Ur de Caldea

No se sap amb certesa qui va ser el veritable descobridor de la ciutat d'Ur. Alguns diuen que va ser Sir Henry Rawlinson el desxifrador de l'escriptura cuneïforme. Però d'altres afirmen que va ser el cònsol britànic de Basra, J.E. Taylor, qui, el 1854, en un dels seus viatges d'inspecció, va identificar el turó de ruïnes d'el-Muqayyar com l'emplaçament de la bíblica ciutat d'Ur.

Va ser en el sisè hivern d'excavacions en el gran cementiri del recinte de temples d'Ur que C. Leonard Woolley descobreix que es tracta de dos cementiris sobreposats. A les tombes superiors hi troba segells cilíndrics de l'època de del rei Sargón d'Accad. Per tant són tombes d'uns 4.200 anys d'antiguitat i es pregunta quina deu ser, doncs, l'antigor de les tombes més fondes.

Rampa d'accés a les tombes reials

Les troballes, es van succeint, una espècie de trineu, un tauler de joc, carros de quatre rodes amb els esquelets dels bous i dels seus aurigues i més dones, abillades amb diademes d'or i collarets de perles, totes elles recolzades a la paret, com si dormissin.

LES TOMBES REIALS D'UR

A l'hivern del setè any (1927-28) Woolley decideix explorar aquest cementiri situat a gran profunditat. Les pales topen amb grans blocs de pedra i muntanyes de terra, finalment troben un passadís en forma de rampa, que baixa a força fondària. Aviat troba vestigis. Els esquelets de cinc homes, ajaguts l'un al costat de l'altre al damunt d'unes estores, al seu costat uns punyals de coure i uns vasos d'argila. La rampa es va eixamplant fins convertir-se en un gran fossat rectangular a uns 9 metres de fondària.

L' "ESTENDART"

Al mig d'un immens caos de gots i copes, jauen les restes d'una gran arca de fusta. Està abillada amb un mosaic de figures de lapislàtzuli i petxina. L'arca està buida, potser en altre temps —fa quatre-mil cinc-cents anys— contenia robes de vestir o roba blanca.

Aquesta arca es coneix amb el nom de "l'Estendart", i amida quasi 2 metres de llargada per un metre d'alçada aproximadament.

En una de les seves cares o panells s'hi commemora una victòria molt important sobre algú que consideraven els seus enemics, és la cara de la guerra, l'altra és la de la pau.

L'arca anomenada l'Estendart

La lectura de l'estendart s'ha de fer de dreta a esquerra i de baix a dalt, perquè ells escrivien així. A la primera franja de baix es recrea el desenvolupament de la batalla on s'hi veuen els carros de guerra i els enemics vençuts. A la segona franja desfilen els vençuts acompanyats dels vencedors amb els seus millors arres. Finalment a la part superior, apareix el rei al centre amb els vençuts a un costat i els seus soldats a l'altre.

A l'altra cara, la de la pau, hi veiem a la franja inferior un seguici de servents carregats amb tota classe d'avituallaments. A la franja del mig s'hi veuen més servents conduint bestiar. A la franja superior s'hi vol representar el banquet amb el rei presidint-lo, els convidats i un músic animant la vetllada. Tot el gran espai comprès entre els carros i la cambra de pedra, estava sembrat de cadàvers humans. Resultava evident que la cambra havia estat saquejada probablement ja en temps d'Abraham. El cadàver del rei no hi era, potser restava a terra entre els ossos dels seus servents, res que el podés identificar, ni un anell, només un cilindre permetia saber el nom del monarca allí enterrat, **A-bar-gi**. Però, i la reina?. Finalment la troben. Aquesta no havia estat saquejada perquè la volta de la tomba s'havia esfondrat sepultant tot el que hi havia al dessota, els lladres mai n'havien trobat l'accés.

Quan Woolley hi pot accedir hi troba un fèretre de fusta amb les restes del cadàver d'una dona, a la capçalera i als peus hi ha els cossos de dues cambreres.

La meitat del cos de la reina estava sembrat de denes i granets d'or, plata, coral·lina, lapislàtzuli i àgata, i al cap una sumptuosa diadema d'or, també unes grans arracades en forma de mitja lluna. Un altre cilindre permet saber el nom de la reina: **Sxub-ad**.

Carro de combat